

[Hans Pinstrup.]

Avl, eventuelt Besætning, i det Omfang som er nødvendigt for at opretholde Ejendommens selvstændige Drift. Hermed er fastlagt en Sikring af de enkelte Ejendommers selvstændige Drift. Selve Driftsformen, dyrkningsmæssigt og arbejdsmæssigt, maa Brugeren eller Ejeren selv afgøre. Inden for Udvalget, der har arbejdet med Spørgsmaalet, havde der været Tanker fremme om helt at isolere de enkelte Landbrugsejendomme arbejdsmæssigt og driftsmæssigt, saaledes at Fællesskab paa disse Omraader og Omlægning af Driften krævede Landbrugsministeriets Tilladelse. Den sunde Fornuft sejrede dog over for noget saa urimeligt og uforstandigt og ogsaa i Praksis uigennemførligt. Lad mig straks sige, at jeg betragter det som noget fundamentalt, grundlæggende for al Landbrugsvirksomhed, at en Landbruger; der har det økonomiske Ansvar for sin Bedrift, ogsaa har sin frie Dispositionsret til at drive Ejendommen, som han finder fordelagtigst. Herigennem er Fremskridtene inden for Landbrugserhvervet naaet. En Planteavl har maa have Lov at udnytte sin særlige Viden og Indsigt paa dette Omraade; det samme maa gælde Husdyrbrugere, Havebrugere eller andre Specialister inden for Landbruget. Uden fri Dispositionsret var dansk Landbrug overhovedet ikke værd at have med at gøre, og eventuelle Forsøg paa Indgreb heri vil vi ubetinget afvise.

Derimod vil jeg anbefale at give Tilslutning til de i § 2 fastsatte Bestemmelser til Sikring af en Ejendoms selvstændige Drift og endvidere til, at der gennemføres et Tilsyn med disse Bestemmelser Overholdelse sognevis. Derved vil det være gør ligt at føre Kontrol med og hindre alle Ulovligheder i Fremtiden, og disse Bestemmelser maa betragtes som Lovforslagets Hovedpunkter.

Derudover indeholder Forslaget Bestemmelser om Bortleje af Jord, Udstykning og Sammenlægning samt om Hovedparcellernes mindste Størrelse ved fremtidig Udstykning eller Bortsalg af Jord. Disse Mindstestørrelser er hævet fra det hidtil paabudte. Alle disse Bestemmelser vil det være naturligt at gennemgaa i det kommende Udvalg. Der findes Bestemmelser, der betyder en Forbedring i Forhold til det hidtil gældende, men der findes ogsaa Bestemmelser, der kræver nærmere Overvejelse.

Forbedringer er derimod ikke §§ 11, 12 og 13, der paabyder Bortforpligtning paa mindst 8 Aar, saafremt en Mand ejer

mere end een Ejendom. Jeg betragter disse Bestemmelser som skadelige og hemmende for den landbrugsmæssige Udvikling. Gennemført vil de betyde, at alle nuværende driftsmæssige Aftaler, der ikke bygger paa Forpagtningsforholdet, bliver ugyldige, samtidig med at man kræver Tvangsforpagtning paa mindst 8 Aar. Der er altsaa Tale om Lovbestemmelser, der voldsomt griber ind i og afbryder alle indgaaede driftsmæssige Aftaler. Det vil ikke længere være muligt for en Landbruger f. Eks. til en Søn med Henblik paa Fremtiden at erhverve en anden Ejendom, saaledes som det i Praksis saa ofte har været Tilfældet. Ingen ung Landbruger kan længere blive Bestyrer som et midlertidigt Led i sin Uddannelse og et Skridt frem mod en selvstændig Jordbrugervirksomhed. Han kan kun blive Forpagter paa mindst 8 Aar, og i vor omskiftelige Tid er 8 Aar en lang Tidsperiode. Der levnes overhovedet ikke Plads til Livets Mangfoldighed. Mange unge vil være dygtige Bestyrere under en vis Vejledning, men daarligere Forpagtere. Det var Selvejet og Dispositionsfriheden, der bragte Fremskridtene i Landbruget, og som bragte Fremgang efter Fæsteforholdets Forarmelse. Fæste- eller Forpagterforholdet er i Realiteten det samme og vil i Praksis betyde en ny Genopbygning af Bedrifterne ved hvert Forpagterskifte, fordi en Forpagter naturligvis udnytter en Ejendom til det yderste, inden han afstaar den. Det kan undertiden være meget godt at være Forpagter, men det er som Regel den rene Ellendighed at komme efter en Forpagter. Forpagtning er udviklingsmæssigt set en daarlig Brugsform.

Paa det stærkeste vil jeg advare imod og modsætte mig en saadan Tvangslovgivning, efter min Opfattelse helt uden saglig Begrundelse, skadelig for en landbrugsmæssig Udvikling og urimelig under Hensyn til Livets Mangfoldighed, hemmende for Initiativ og Foretagsomhed. Der er en meget stor Forskel paa frie driftsmæssige Aftaler, ogsaa Forpagterforhold, og lovpligtig Tvangsbortforpagtning paa 8 Aar.

Ud over disse Bestemmelser foreslaar Ministeren, at ingen Ejendom, der har 40 000 Kr.s Grundværdi, kan forøges med anden Jord. Ogsaa her ser man bort fra det, en fremadskridende Udvikling altid vil medføre af Reguleringer og Skeldragninger, samtidig med at man trækker en Linie tværs igennem Landbruget. Som § 21 er formet, udelukker man faktisk enhver Dispositions mulighed. En Ejendom, som har den anførte Størrelse, kan ikke engang erhverve Eng- eller Græsningsarealer, selv om det